

Sesiunea 04: Fiind condus de Duhul în Frumusețea lui Dumnezeu**I. RECAPITULARE DIN SESIUNILE PRECEDENTE**

- A. Dumnezeu ne-a invitat să Îl căutăm pentru lucrurile adânce ale frumuseții Sale. Avem nevoie de o viziune clară a vieții pentru a ne poziționa inima a căuta acest aspect. Aceasta este cea mai înaltă și dificilă realitate în Duhul. **Reprezintă Vârful Everest al Împărăției lui Dumnezeu.** Serafimii (ființele angelice cele mai apropiate de Tronul lui Dumnezeu). sunt copleșiți de revelații noi ale lui Dumnezeu. studiul și descoperirea frumuseții lui Dumnezeu necesită muncă și timp. Nu își pierde răbdarea, și perseverează în timp ce sapi după aur. Viața noastră este asemenea unei vânători de comori ale frumuseții lui Dumnezeu.

Nouă însă Dumnezeu ni le-a descoperit prin Duhul Său. Căci Duhul cercetează totul, chiar și lucrurile adânci ale lui Dumnezeu. În adevăr, cine dintre oameni cunoaște lucrurile omului, afară de duhul omului care este în el? Tot așa, nimeni nu cunoaște lucrurile lui Dumnezeu, afară de Duhul lui Dumnezeu. Și noi n-am primit duhul lumii, ci Duhul care vine de la Dumnezeu, ca să putem cunoaște lucrurile pe care ni le-a dat Dumnezeu prin harul Său. (1 Cor. 2.10-12)

- B. Apocalipsa 4-5 ne oferă cea mai cuprinzătoare descoperire a frumuseții lui Dumnezeu din Scripturi.
- C. Am împărțit Apoc. 4 în cinci subiecte principale, fiecare având câte trei dimensiuni specifice. Cu alte cuvinte, Ioan accentuează 15 aspecte distincte în Apoc. 4.1-7, care ne oferă indicii cu privire la vasta frumusețe a lui Dumnezeu. Fiecare aspect este ca un titlu ale unei cărți masive din cadrul librăriei cerești.
- D. Apocalipsa 4.1-7 descrie 15 aspecte pentru înțelegerea frumuseții lui Dumnezeu, așa cum este ea văzută în centrul său guvernamental. Iată cele 15 aspecte principale:
1. Realitatea fundamentală: viața, Tronul și Persoana lui Dumnezeu (Apoc. 4.2)
 2. Frumusețea Persoanei lui Dumnezeu: cum arată, simte și acționează Dumnezeu (Apoc. 4.2)
 3. Frumusețea partenerilor lui Dumnezeu: Biserica întronată, înveșmântată și încoronată (Apoc. 4.4)
 4. Frumusețea puterii lui Dumnezeu: manifestări ale puterii în fulger, tunet, glasuri (Apoc. 4.5a)
 5. Frumusețea Prezenței Duhului (foc): pe sfeșnice, serafimi și mare (Apoc. 4:5b-7; 15:2)

După aceste lucruri, m-am uitat și iată că o ușă era deschisă în cer. Glasul cel dintâi, pe care-l auzisem ca sunetul unei trâmbițe și care vorbea cu mine, mi-a zis: „Suie-te aici, și-ți voi arăta ce are să se întâmple după aceste lucruri!” Numaidecât am fost răpit în Duhul. Și iată că în cer era pus un scaun de domnie, și pe scaunul acesta de domnie ședea Cineva. Cel ce ședea pe el avea înfățișarea unei pietre de jasp și de sardiu; și scaunul de domnie era înconjurat cu un curcubeu ca o piatră de smarald la vedere. Împrejurul scaunului de domnie stăteau douăzeci și patru de scaune de domnie; și pe aceste scaune de domnie stăteau douăzeci și patru de bătrâni, îmbrăcați în haine albe; și pe capete aveau cununi de aur. Din scaunul de domnie ieșeau fulgere, glasuri și tunete. Înaintea scaunului de domnie ardeau șapte lămpi de foc, care sunt cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu. În fața scaunului de domnie mai este un fel de mare de sticlă, asemenea cristalului. În mijlocul scaunului de domnie și împrejurul scaunului de domnie stau patru făpturi vii, pline cu ochi pe dinainte și pe dinapoi. (Apoc. 4.1-9)

- E. Ușa deschisă proclamă dorința lui Dumnezeu de a descoperi unele dintre tainele și frumusețea din jurul tronului Său. Ioan vede această ușă în duhul și este invitat să urce (4.1). Ioan a auzit o voce asemenea unei trâmbițe. Vocea lui Isus este ca o trâmbiță, dă alarma, este puternică și îndrăzneță (Apoc. 1.10). Ps. 29 ne oferă descoperire cu privire la vocea lui Dumnezeu. vocea promite lui Ioan că îi va arăta lucrurile lui Dumnezeu.
- F. Avem nevoie de un duh al descoperirii pentru a „vedea” țărâmul lui Dumnezeu. Isus a încurajat biserica să aibă ochi deschiși pentru a vedea (Apoc. 3.18)

II. REALITATEA FUNDAMENTALĂ: VIAȚA, TRONUL ȘI PERSOANA LUI DUMNEZEU (APOC. 4.2)

Am fost răpit în Duhul. Și iată că în cer era pus un scaun de domnie, și pe scaunul acesta de domnie ședea Cineva. (Apoc. 4.2)

- A. Am fost răpit în Duhul – avem nevoie de ajutor supranatural pentru a-L întâlni pe Dumnezeu, deoarece există un element supranatural în aceasta. Fără sprijinul Duhului, nu avem ajutor pentru a-L întâlni pe Dumnezeu. Duhul este singura noastră călăuză în ceea ce privește descoperirea frumuseții lui Dumnezeu.
- B. Trebuie să prețuim profund relația noastră cu Duhul. O umblare vie cu Duhul este esențială în căutarea noastră de a experimenta frumusețea lui Dumnezeu. Căutarea unei descoperiri profunde a lui Dumnezeu neglijând conducerea Duhului în viața noastră este zadarnică. Trebuie să ne cultivăm acum o prietenie cu Duhul Sfânt, fiind cu băgare de seama să nu îl stingem sau întristăm. Pavel ne-a îndemnat să nu stingem (1 Tes. 5.19) sau întrista Duhul (Ef. 4.30). ***Un duh închis datorită compromisului nu poate avansa în cunoașterea lui Dumnezeu.*** De aceea, prețuim, urmărim și păzim îndemnul Duhului în inima noastră. Trebuie să renunțăm la tot ceea ce determină o scădere a lucrării Duhului Sfânt în inimile noastre (Gal. 6:8; Rom. 8:6).
- C. Ioan a fost răpit în Duhul, ochii Săi deschizându-se pentru lucrurile spirituale. El a fost „scufundat” în prezența lui Dumnezeu. A trăi în acest mod, reprezintă moștenirea noastră veșnică. Ioan s-a aflat pe țărâmul Duhului unde adevărurile lui Dumnezeu sunt puternic simțite în timp ce acestea devin vii în înțelegerea lui și îi trezesc inima în iubire. Acesta este țărâmul în care totul ne mișcă înspre Dumnezeu și ne umple cu bucuria iubirii. Cunoașterea lui Dumnezeu este arma lui Dumnezeu în echiparea noastră pentru a ne opune păcatului.
- D. Pentru a pătrunde și a rămâne în prezența lui Dumnezeu este nevoie de împlinirea unei condiții: trebuie să trăim în acord cu Dumnezeu. El permite apropierea numai celor care flămânzesc după El. Trebuie să venim în acord cu Cel de care vrem să ne apropiem.
- Doamne, cine va locui în cortul Tău? Cine va locui pe muntele Tău cel sfânt? Cel ce umblă în neprihănire, cel ce face voia lui Dumnezeu și spune adevărul din inimă. (Ps. 15.1-2)***
- Cine va putea să se suie la muntele Domnului? Cine se va ridica până la locul Lui cel sfânt. Cel ce are mâinile nevinovate și inima curată, cel ce nu-și dedă sufletul la minciună și nu jură ca să înșele. (Ps. 24.3-4)***

Ferice de cel pe care-l alegi Tu și pe care-l primești înaintea Ta, ca să locuiască în curțile Tale! Ne vom sătura de binecuvântarea Casei Tale, de sfințenia Templului Tău. (Ps. 65.4)

- E. Ne închinăm sau Îl întâlnim Dumnezeu în timp ce umblăm în frumusețea sfințeniei (1 Cron. 16:29; 2 Cron. 20:21; Ps 29:2; 96:9).

Dați Domnului slavă pentru Numele Lui! Aduceți daruri și veniți înaintea Lui, închinați-vă înaintea Domnului cu podoabe sfinte. (1 Cron. 16.29)

- F. Călătoria în tărâmul frumuseții lui Dumnezeu cere ca frumusețea lui Dumnezeu să înceapă să lucreze în noi.

Când vă vor vedea felul vostru de trai: curat și în temere. Podoaba voastră să nu fie podoaba de afară, care stă în împletitura părului, în purtarea de scule de aur sau în îmbrăcarea hainelor, ci să fie omul ascuns al inimii, în curăția nepieritoare a unui duh blând și liniștit, care este de mare preț înaintea lui Dumnezeu. Astfel se împodobeau odinioară sfintele femei, care nădăjduiau în Dumnezeu și erau supuse bărbaților lor; (1 Pet. 3.2-5)

- G. Numai cei care îmbrățișează frumusețea sfințeniei se pot aștepta să-L vadă sau întâlnească pe Domnul.

Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu! (Mt. 5.8)

Urmăriți pacea cu toți și sfințirea, fără de care nimeni nu va vedea pe Domnul. (Evr. 12.14)

Fugi de poftele tinereții și urmărește neprihănirea, credința, dragostea, pacea, împreună cu cei ce cheamă pe Domnul dintr-o inimă curată. (2 Tim. 2.22)

- H. Isus ne-a învățat că cei care se închină lui Dumnezeu, trebuie să I se închine în Duhul. Isus accentuează două cerințe primare în ceea ce privește închinare, abordarea sau întâlnirea lui Dumnezeu: în duh și în adevăr. El ne-a descoperit că Dumnezeu caută astfel de închinători. Trebuie să ne închinăm și să Îl căutăm pe Dumnezeu în acest mod. Principiul suprem al închinării este acordul cu Dumnezeu. El nu ne încalcă voința liberă în timp ce ne conduce într-un loc în care să ne închinăm Lui.

Dar vine ceasul, și acum a și venit, când închinătorii adevărați se vor închina Tatălui în duh și în adevăr; fiindcă astfel de închinători dorește și Tatăl. Dumnezeu este Duh; și cine se închină Lui trebuie să I se închine în duh și în adevăr.” (Ioan 4.23-24)

III. ÎNCHINÂNDU-NE ÎN DUH

- A. Cu ajutorul Duhului Sfânt – trebuie să cooperăm cu Duhul și să cultivăm o prietenie cu El, și nu să ne opunem Lui. Putem să Îl vedem sau întâlnim pe Dumnezeu numai cu ajutorul Duhului Sfânt. În ceea ce privește închinarea, există un element supranatural pe care noi nu-l putem produce. Fără ajutorul Său, nu-l putem întâlni. Nu putem simți prezența sau puterea lui Dumnezeu fără o relație sănătoasă cu Duhul.

- B. Cu duhul nostru (din inima noastră) – avem nevoie de cea mai sinceră intenție de a-L asculta pe Dumnezeu. Nimic nu poate înlocui un duh de ascultare. Trebuie să ne implicăm omul lăuntric într-o relație autentică cu Duhul Sfânt. Nu este îndeajuns să ne limităm doar la aspectele exterioare ale căutării lui Dumnezeu. Avem nevoie de o intenție sinceră, fără ipocrizie, pentru a-L asculta pe Dumnezeu.

Dumnezeu, căruia Îi slujesc în duhul meu, în Evanghelia Fiului Său, îmi este martor că vă pomenesc neîncetat în rugăciunile mele (Rom. 1.9)

IV. ÎNCHINÂNDU-NE ÎN ADEVĂR

- A. Adevărul cu privire la Dumnezeu – El este Tată, Mire, Împărat și Judecător. Modul în care înțelegem personalitatea, măreția și frumusețea lui Dumnezeu ne afectează în mod deosebit modul în care ne apropiem de El. ne apropiem de un tată blând, diferit de un stăpân dur.
- B. Adevărul cu privire la cine suntem noi în Dumnezeu – suntem fiii lui Dumnezeu și mireasa lui Cristos, îmbrăcați în neprihănirea lui Cristos (2 Cor. 5:17-21). Dacă înțelegem aceste aspecte, vom sta cu încredere înaintea lui Dumnezeu. Postura noastră înaintea favorului lui Dumnezeu, în acceptarea se bazează pe ceea ce Isus a făcut pentru noi (Rom. 3:21-31) și nu pe reușitele noastre. Totuși, maturitatea noastră are un impact semnificativ asupra calității vieții și a slujirii noastre, precum și în ceea ce privește răsplata și funcția noastră în veacul care va veni.

Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi... ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El. (2 Cor. 5:17-21)

V. DUMNEZEUL CARE SE ASCUDE PE SINE

Dar Tu ești un Dumnezeu care Te ascunzi, Tu, Dumnezeul lui Israel, Mântuitorule! (Isa. 45.15)

Eu nădăjduiesc în Domnul, care Își ascunde fața de casa lui Iacov. În El îmi pun încrederea. (Isa. 8.17)

Slava lui Dumnezeu stă în ascunderea lucrurilor, dar slava împăraților stă în cercetarea lucrurilor. (Prov. 25.2)

Pentru că noi nu ne uităm la lucrurile care se văd, ci la cele ce nu se văd; căci lucrurile care se văd sunt trecătoare, pe când cele ce nu se văd sunt veșnice. (2 Cor. 4.18)

Prin credință pricepem că lumea a fost făcută prin Cuvântul lui Dumnezeu, așa că tot ce se vede n-a fost făcut din lucruri care se văd. (Evr. 11.3)

- A. Ne concentrăm intenția asupra lucrurilor care nu se văd, iar acestea ne vor atinge profund sufletul atunci când Duhul Sfânt le iluminează. Dumnezeu a promis o binecuvântare deosebită în urma citirii Apocalipsei deoarece descoperă tărâmul nevăzut al frumuseții și vieții lui Dumnezeu, în veșnicie.

Ferice de cine citește și de cei ce ascultă cuvintele acestei prorocii și păzesc lucrurile scrise în ea (Apoc. 1:3-4)

- B. Acestea reprezintă uși neobișnuite în inima lui Dumnezeu. Aceste indicii divine sunt invitații pentru a merge mai profund. În timp ce Duhul Sfânt ne descuie aceste uși, nu ne vom teme înaintea acestei vastități de transcendență neobișnuită.
- C. În Apoc. 4, Dumnezeu folosește lumini și sunet de muzică pentru a ne captiva inimile. Lui Ioan, El i-a arătat lucruri care stârnesc în noi sentimente profunde. Aceasta este modalitatea în care Dumnezeu ne descoperă frumusețea Sa.

VI. ÎNTÂLNINDU-L PE ISUS ÎN PREZENT: INTIMITATE ACTIVĂ CU DUMNEZEU

- A. Dumnezeu ne invită să experimentăm lucrurile adânci ale inimii Sale (emoții, dorințe, afecțiuni, gânduri cu privire la noi). Astfel, a ne bucura de o intimitate activă cu Isus, include înțelegerea și simțirea inimii Sale. Mesajul nupțial reprezintă experimentarea emoțiilor (dorință, afecțiune) lui Isus pentru noi.

Să puteți pricepe împreună cu toți sfinții care este lărgimea, lungimea, adâncimea și înălțimea; și să cunoașteți dragostea lui Hristos care întrece orice cunoștință, ca să ajungeți plini de toată plinătatea lui Dumnezeu. (Ef. 3.18-19)

- B. Intimitatea activă cu Isus ne implică inimile în lumina lui Dumnezeu, ceea ce este un aspect puternic. Această focalizare activă a sufletului nostru ne protejează de inevitabila amortire spirituală. Nu trebuie să ne mulțumim cu limbajul intimității dacă ne lipsește realitatea acesteia. În grădina inimii noastre, buruienile continuă să crească și numai o intimitate activă cu Dumnezeu poate să le deștrădăcineze. A neglija intimitatea înseamnă a te poziționa într-un loc în care buruienile cresc neoprite. Cu alte cuvinte, intimitatea cu Dumnezeu nu este un lux opțional care are singurul scop acela de a ne îmbunătăți experiența spirituală, ci o chestiune de viață și de moarte, trăind în locuri de profunzime cu Isus, ca stil de viață.

VII. CHEMAȚI SĂ FIM LIBERI, UMBLÂND ÎN DUHUL

Umblați cârmuiți de Duhul și nu împliniți poftele firii pământești... Dacă trăim prin Duhul, să și umblăm prin Duhul. (Gal. 5:13-18, 25)

- A. Umblarea în duhul este posibilă chiar oricărui credincios slab. Promisiunea nu spune că toate dorințele noastre firești vor dispărea, ci că vom avea tăria să nu le dăm ascultare sau să umblăm în ele.
- B. A „umbla” în Duhul (v.16) înseamnă a-L implica pe Duhul Sfânt în viața noastră zilnică, a menține o relație vibrantă cu El. Aceasta este singura cale de a birui puterea poftelor. Nu este îndeajuns să credem în Duhul sau să avem Duhul în noi. Trebuie să trăim o viață activă în părtășie cu El.

VIII. CUM SĂ FIM ACTIVI ÎN RELAȚIE CU DUHUL SFÂNT

- A. Umblăm în Duhul sau cu Duhul dialogând cu El. Aceasta este o comunicare continuă cu Duhul Sfânt care locuiește în lăuntru nostru, în timp ce ne privim pe noi înșine în lumina frumuseții, crucii și a învierii lui Isus (Rom. 6:11, 13). Îi mulțumim Duhului pentru prezența și puterea Lui în noi și pentru descoperirea a cine suntem noi în lumina lucrării de la crucea lui Isus. Dialogul nostru cu Duhul este îmbunătățit semnificativ prin citirea Cuvântului și rugăciunea cu Cuvântul.

- B. Trebuie să ne concentrăm asupra Duhului care locuiește înăuntrul nostru, în timp ce luptăm împotriva păcatului. Recunoaștem prezența Sa (puterea, iubirea, răbdarea etc.) în noi, mulțumindu-i pentru acestea.

Dacă sunteți călăuziți de Duhul... Rada Duhului, dimpotrivă, este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea, înfrânarea poftelor (Gal. 5:18, 22-23)

- C. Ne concentrăm și/sau dialogăm cu Duhul Sfânt ca și condiție a experimentării declanșării puterii Sale în omul nostru lăuntric. Momentele în care dialogăm cu El sunt momentele în care suntem cel mai conștienți de puterea și prezența Sa în omul nostru lăuntric. Rugându-ne Duhului, concentrarea noastră se întoarce asupra Lui.

- D. Pavel s-a referit la acest proces ca reprezentând o gândire duhovnicească, sau a ne gândi la lucrurile de sus (Rom. 8:5-6). Trebuie să avem minte umplută de/cu Duhul.

În adevăr, cei ce trăiesc după îndemnul firi pământești umblă după lucrurile firi pământești; pe când cei ce trăiesc după îndemnul Duhului umblă după lucrurile Duhului. Și umblarea după lucrurile firi pământești este moarte, pe când umblarea după lucrurile Duhului este viață și pace (Rom. 8.5-6)